

MAGYAR KURIR.

Nr. 15.

Indult Bétsből, Redden, Februárius' 22-dikén, 1831.

B é t s.

Azon számos és fényes Országos Kiküldöttségnek, mellynek Tagjait közelebbi levelünkben előszámláltuk, Febr. 17-dikén vala szerentséje a' szokott pompás szertartással Ő Ts. K. Felsőkeleikbe botsáttatni, 's követségeknek egy részét telyesíteni. A' Kiküldöttségnek szószólója Nagy Méltóságú Pyrker László Patriárka és Egri Ersek Ő Excellentiája volt, ki az Ország Státusainak 's általjában a' Magyar Nemzetnek háládó 's örömrzéseit az itt következő Beszédekben öntötte ki a' Thronus lábainál Ő Felsőgek előtt.

Minekutánna a' Tsászár és Király Ő Felsőge hív Magyarjainak hódolását 's háládatos érzéseit szokott kegyes indulattal fogadta, 's a' Nemzet Követségét felséges atyai indulatjának az eránt leendő fenntartása felől igen kegyelmes kifejezésekben bizonyossá tette; a' Követség a' Tsászárné és Királyné Ő Felsőgéhez ment, hogy hódoló mély tiszteletet az Ország szeretett Annjánál is véghez vigye, hol Ő Felsőge által hasonló igen kegyelmes indulattal fogadtatott.

Itt következik:

1. A' Patriárka Ersek Ő Exeja Beszéde, a' Felsőges Tsászárhoz és Királyhoz.

Sacratissima Caesarea, et Regio Apostolica
Majestas! Domine, Domine Clementissime!

Cum nullum unquam Majestas Vestra Sacratissima, diuturni Felicissimi sui Regiminis momentum siverit praeterlabi, quin vero illud semper Suae in fidelissimam Gentem Hungaram Clementiae Caesareo-Regiae insigniret documento; inexhausta tamen Majestatis Vestrae Sacratissima e benignitas, tantis in Nos, postremis Generalibus Regni Sui Hungariae, Partiumque ei adnexarum Comitibus, eluxit argumentis, ut ea nec fando explicare, nec cogitando satis possimus exequi.

Quod enim Majestas Vestra Sacratissima, pro Sua perpetua constabiliendae publicae securitatis, avitaeque Constitutionis sollicitudine, ipsis adeo fortunae casibus, serisque Nepotibus prospectura, Generalem hunc Regni Statuum Conventum, ab auspiciatissima Augusti Sui Primogeniti in Regem, ac Dominum Hungarorum inauguratione ordiri, — quod diuturniore tempore Sacrae suae personae copiam nobis praebendo, ardentissima Regnicolarum Vota explere, — quodve, conditis cum benigno Suo annutu sapientissimis Legibus, Regni dignitatem, tranquillitatem, ac felicitatem novis validissimis

✕

praesidiis communire dignata sit; — cuncta haec talia, tantaque sunt, ut fidelissimi Status, et Ordines suo se futuros officio crediderint, nisi in ipso jam Comitiorum limine, concordibus suffragiis, hanc Nobis honorificentissimam Missionem decernerent, qua obligatae ingentibus his Majestatis Vestrae Sacratissimae beneficiis, Suae gratitudinis, intemeratae fidelitatis, homagialisque pietatis sensa, ad Majestatem Vestram Sacratissimam devotissime perferemus. —

Quae Regni Statuum, et Ordinum mandata, dum pedibus Majestatis Vestrae adyoluti, pari humilitate, ac alacritate exequimur, una Majestatem Vestram Sacratissimam imis obtestamur precibus: ut haec fidelissimorum Suorum Subditorum sensu clementer suscipere, ac pro sua benignitate rata, grataque habere dignetur.

At vero ipsa Nos ingruentia terfausta Serenissimi Junioris Regis Nostri nuptiarum Solennia, nupernusque tanto, non modo hujus Urbis, sed totius Monarchiae júbilo celebratus Majestatis Vestrae Sacratissimae natalis dies, Nobis jure nostro festus, admonet, ut utroque hoc nomine Majestati Vestrae Sacratissimae devotissime gratulemur, id, quo anhelata Cunctorum Regnicolarum tendunt suspiria, pio Corde precati: ut Deus O. M. Sacrum hoc Connubii Foedus, pro Majestate Vestra Sacratissima, reddat perennem uberrimorum quorumvis gaudiorum fontem, de Nostris Ejusdem adaugeat annos, hocque vergenti Majestatis Vestrae Sacratissimae aetati solatium largiatur: ut impensis in salutem Patriae tantis Suis laboribus, vigiliis, ac Sudoribus, debita, sibi que unice expetita praemia, in dulci expleti regii sui muneris recordatione, bonaeque Suae Con-

scientiae testimonio, longissimo adhuc annorum decursu possit percipere!

Sane insigne, quod universus miratur Orbis, semet offert animis nostris Spectaculum; dum namque pleraeque Nationes, illecebris, cupidineque libertatis aestuantes, res novas moliantur; dum apud nonnullos externos, veneranda Patrum instituta, intervulsa sui soliditate nutant, fidelissimi Majestatis Vestrae Subditi, in hoc concusso Orbis Statu, festos agitant dies, summaque sua luera in immota sua fidelitate collocant, jacta de futuris, secundum Deum in Majestate Vestra Sacratissima fiducia, quam non prolati Imperii fines, — non erecta de debellatis hostibus trophaea, — sed Religio, integerrima fides; Legum observantia, ac perpetuum justitiae Studium ad immortalitatem consecrarunt! — Felices Nos, quod possimus, et publicorum Sensorum, apud Majestatem Vestram Sacratissimam agere interpretes, et beatitatis, qua sub Paterno Majestatis Vestrae Sacratissimae regimine, cuncti Ejusdem Subditi, perfruuntur, esse participes!

Quod reliquum est, fidelissimos Regni Hungariae, Partiumque ei adnexarum Status, et Ordines, una nobiscum, Majestatis Vestrae Sacratissimae benignitati, ac Clementiae Caesareo-Regiae, profundissima cum humilitate commendamus.

2. Ó Ts. K. Felségének Felelete :

Quam ex benignis Regalibus, quibus Postrema Regni Comitia convocabamus, conceptam Jurisdictiones percurrere Regni Nostri Hungariae, et Partium adnexarum, ante ipsa adhuc Comitiorum auspicia, Nobis testari contendebant, — quam die vicesima-quinta Septembris, — quod Svavi recordatione

memoramus — nobili Patrum ardore rapti, Universi Status et Ordines, coram Solio Nostro Regio depromserunt, — quam dum defendendae Patriae subsidium obtulerant, et quum jam, in ipso ad Lares Suos revertendi procinctu constituerentur, Nobis affatim manifestarunt gratitudinem; — eam, medio solemnibus hujus per Comitia, ad Nos emissae Deputationis faustissima occasione hac reiterari, vero Nobis cedit gaudio.

Prout constans ista, ac sincera Hungarorum erga Nos devotio, iuges Nobis recreat vires; ut indefessis laboribus, quibus nunquam parcimus, percarum Gentem hanc, salvam, et felicem reddamus, eamque contra quasvis etiam aevi procellas, quae peregrinis Hungaro novandarum rerum illecebris Constitutionem, Seculis sacratam, avitamque prosperitatem nefors infestarent, tueamur; ita Celebratissima Hungara in Regem fides, ac fidelitas, amorque Patriae, dulcissimum dierum Nostrorum efficit solatium, dum enim partes muneris Nostri Regii fideliter explemus, filialique Pietati^o Vestrae, amorem nostrum Paternum rependimus; intemerata Nostra in Deum, Hungariae Sospitorem, fiducia pro certo tenemus, fore: ut ex sacro hoc inter Nos Vinculo, opima Ejus in Nobilem quoque Gentem Hungaram benedictio redundet.

Estote horum apud fideles Status, et Ordines Regni Hungariae, Patriumque eidem adnexarum Nuncii, quos, Vosque Ipsos de Gratia, et Clementia Nostra porro securos esse jubemus.

3. A' Patriárka Érsek Ó Excja Beszéde, a' Fels. Tsászárné és Királynéhez (Németül.)

Felséges Tsászárné és Királyné.

Legkegyelmesebb Aszszonyunk!

Mínthogy Magyar Ország és a' hozzá kaptolt Tartományok hív Státusai

előtt semmi kívánatosabb nem lehet, mint Felséged Felséges Személyéhez a' végre közelítniek, hogy Felségednek legmélyebb tisztelettel hódolva adózhasanak; legszebb alkalmatosságot adnak nekünk erre a' Felséges Tsászári Háznak ezen innepi napjai, hogy ezt az adót minden oda haza maradt számtalanok neveiben is Felséged lábaihoz letegyük.

Miólta az örök Gondviselésnek tetszett Felségedet a' mi legkegyelmesebb Fejedelmünk mellé, az Ó kegyelmes Királyi páltzájának engedelmeskedő sok milliónyi népeknek boldogságokra, a' Thronusra emelni; Felséged a' szegények nyomorúságának enyhítésére, 's minden jótévő Intézetnek gyarapítására olly nagylelkű módon munkálkodott, és szíve 's lelke felséges jelességeinek olly nyilvános bizonyosságait adta, hogy Felségednek minden Magyar tisztelettel teljes szeretettel és tsudálkozással adóz, a' Hazában mindenütt hángos áldáskívánások között magasztalják a' legjobb Tsászárnét és Királynét, az egész Magyar Nemzet legszerentésebbnek tartván magát, mivel Királyában a' legnevesebb, legjobb Fejedelemmel, és Királynéjában nemtsak a' legjóságosabb Ország Anyyával, hanem minden virtusnak legfelségesebb példaadójával is ditsekszik.

Méltóztassék Felséged Magyar hív népeinek ezen hódolását legkegyelmesebben elfogadni. Soha sem fognak ők megszűnni szívek belsőjéből az Isten előtt esedezni, hogy Felségedet legkegyelmesebb Királyoknak vígasztalására és örömére, hazájoknak boldogságára, és a' szegények gyámolítására az élet legkésőbb koráig mindennemű áldásával gazdagon tetézve tartsa meg.

Ezen kívánsággal, melly mindenek nyelvéről hangzik, mi magunkat Felséged kegyes indulatiba és kegyelmébe legmélyebb tisztelettel ajánljuk.

4. A' Fels. Tsászárné és Királyné felelete:

Magyar Ország Státusainak Alattvalói hívsége és háladatossága, melly ezt az Országos Kiküldöttséget Uroknak és Királyoknak, a' Királynak az En Felséges Férjemnek Thronusa lábaihoz vezet; — ez az örvendező hódolás, mellyet az Urak Magyar Ország ifjú Királyának öszvekelesen kinyilatkoztatnak, En bennem is megújítja azon belső gyönyörködést, mellyet már sokszor érzettem és szüntelen érzek, valamikor a' nemes Magyar Nemzet közepette vagyok, vagy annak érdemes Kiküldöttjeit körülem öszvegyűlve szemlélem.

Ez a' szeretet és ragaszkodás, mellynek a' derék Magyar Nemzet, szépegyetértésben a' többi népekkel, az Ország jó Atya eránt bizonyosságát adja, nagy meglepődésnek és vidámságnak érzéssel gerjeszti fel bennem; mert az legbizonyosabb záloga azon nagyszívű Nemzet boldogságának, mellynek koronája az En Anyai szívemnek azt a' kívánságot és igyekezetet, hogy annak állandó boldogsága fenntartassék, legszentebb kötelességévé teszi.

Fogadják el az Urak az En hajlandóságomnak és kegyelmemnek bizonyosságát!

A' közelebb mult Szombaton érkezett Báró Erberg Ts. R. Kamarás és Követségi Titoknok, mint Kurír Turinból, azzal az örvendetes hírrel, hogy ottan Febr. 12 dikén, mint a' Felséges Tsászár ditsó születése napján, Ő Felségének az ifjú Magyar Királynak forma szerént való öszvekelese Szardiniai Kir. Hertzegaszszony Mária Anna Karolina Ő Kir. Magasságával véghez ment. A' Fels. Völegény személyét Procura Ő Felsege a' Szardiniai Ki-

rály viselte. Másnap az ifjú Magyar Királyné Felseges Szüléjének, és a' Fels. Szardiniai Királynak 's Királynénak társaságokban útnak indúlt Majlandba, a' hol forma szerént által is adatott a' Tsászár és az ifjú Magyar Király Ő Felsegek által kinevezett teljes hatalmú Biztos Urnak, Lombard Velentzei Fő Udvarnok Gróf B o r o m e o Ő Excjának és az innen Bétsből Majlandig ment Udvari Fő Tiszttségnek Febr. 15 dikén. A' mint hallik Ő Felsege az ifjú Magyar Királyné a' jövő Penteken Febr. 25 dikén fog Sönbrunnba megérkezni.

L e n g y e l O r s z á g.

V a r s ó Febr. 9 dikén. A' város tegnap óta tele van hadi hírekkel. Egyik is másik is beszelli a' tábor mozgásiról, a' tsetákról, a' győzedelmekről, a' retirádákról 's a' t. érkezett tudósításait. Nints rajta miért tsudálkozni; háború idején az ilyen rebesgetés, és az újnál újabb de tsak gondolatban érkezett tudósításoknak terjesztgetése szokott dolog. Egyébaránt a' köz érzésnek tükörül szolgálhat az, hogy minden ilyen hírek győzedelemről szöllanak, megvertetésről senki nem beszelli. Az Igazgatószék a' Status Ujságban ígéri, hogy a' tudósításokat, mihelyt hozzája érkezni fognak, azonnal közönségesse tételi.

Az Országos követek házában Febr. 7. dikén jelenti vala a' Marsal a' Tagoknak, hogy az Orosz tábor a' lengyel földre bejött. De ez a' történet — monda — a' tanátskozásoknak folytatását félbe nem szakaszthatja, hanem azt szüksegessé teszi, hogy azoknak tárgya ezentúl tsupán a' Nemzetnek felfegyverkezése légyen. Azután elkezdtek tanátskozni az Országos védelemnek eszközeiről, és egy akarattal a' következő Vég-

zést hozták: „Az Ország házai, hogy a' Nemzeti Igazgatóséknak könnyítsék a' leghathatósabb eszközöknek elővételét az ellenség ellen, végezték és végezik a' mi következik: 1) A' falukat, városokat, kerületeket és Vajdaságokat azokban a' Vidékekben, mellyeket az ellenség el nem foglalt, de közel megtámadással fenyeget, a' Nemzeti Igazgatósékek hadi állapotban lenni declarálja 2) Az Orzágnak ilyen Vidékeiben meghatalmaztatik az Igazgatósékek minden eszközöknek szabados elővételére, a' mikkel leronthatja az útakat, hidakat, általjárásokat, Magazínumokat, mellyek az ellenségnek az előnyomulást vagy a' hátra vonulást könnyíthetnék. Hasonlóan meghatalmaztatik arra is, hogy az ilyen Vidékekből minden élelemfeleket, elétárakat, ígás és vágó marhákat másuvá elvitethessen, elhajtathasson, és a' lakos népet más helyekre hátra vonhassa. Mind ezekben az Igazgatóséknak hatalma megköttetve ne legyen a' törvények által, mellyek a' Sajátról és a' szabadságról szöllenak 3) Mind azok Valakik e' jelen Végzésnek magokat ellene szegezik, valakik az ellenségnek az elesévitelt vagy a' keresztüljövételt az általjárásokon segítik, és végre mindazon tisztviselők valakik az ellenségtől elfoglalt Vidékekben megmaradnak, Hazaárulók gyanánt nézettessenek és megbüntettesenek. 4) Minden kárvallások és veszteségek, mellyeket a' lakosok ezen Végzésnek következésében szenvednek, az Orzágnak közönséges jószágaiából kipótoltassanak. A' kipótlásnak módja egy külön Végzésben meg fog határozatni. 5) E' jelen végzés egyszeriben kinyomtatassék, és a' népnek a' kathedrákból felolvastattassék; végrehajtása a' Nemzeti Igazgatósékre bízatik.“ — Febr. 8-kán, végződvn a' Sz. János főtemplomban az Isteni tisztelet és imádkozás a'

Mindenhatónak segítségéért a' közelgető hartzban, a' Senatorok és Követek (kik a' templomban mindnyájan jelenvalának) elegy Ülésben egyesültek, hogy a' Nemzetnek az Országgyűlésnek hívségére való megeskedetetéséről szöllő törvény javallat felett (mellyet a' Senatorok háza visszavetett) folytassák a' közös tanátskozást. E' törvényjavallat így hangzott: „Az Ország Házai megfontolván, hogy a' f. E. Jan. 25 dikén hozott országos Végzésnek következésében a' hajdani Királynak fogadott Esküvés többé nem kötelez 'sa't. végezik: 1) A' Lengyel Nemzet declarálja, hogy Constitutionalis Monarchiáját egy választandó Familiának, az örökösseg jussával, megesméri minden szüksegeinek és kívánságainak megfelelni, és annak formáját a' mostani Interregnum ideje alatt is szorosán megörzi és senkiöl megbántatni nem engedi 2) Míg a' Nemzet az Országgyűlésen magának Királyt választana, a' Nemzet képét viselő Országgyűlésnek, kinek kezében a' felség jussai most nyúgosznak, új esküvést tegyenek a' tisztviselők, városok, faluk, a' papság, a' tábor, és általában az Orzágnak minden lakosi, a' következő formában: „Esküszöm hívséget a' Hazának és az Országgyűlés által ábrázoltatott Nemzetnek; esküszöm hogy semmi hatalmat el nem esmerék azon kívül, mellyet az Országgyűlés tett vagy tenni fog; esküszöm hogy minden erőmből segítém a' felkölt népnek ügyet, a' Lengyel Nemzet függetlenségének és szabadságának megnyerésére.“ 3) A' Vajdaságokban, kerületekben és városokban könyvek fognak megnyittatni, mellyekben a' letenni való Esküvésnek szavain kívül a' Nemzetnek felkelése megírva körülhordoztatik az aláírásra, annak bizonyosságául, hogy minden sorsú és hitű polgárok önként melléje állanak a' közön-

séges felkelésnek. Hat heték múlva e könyvek, a megnyitásnak kezdetétől számlálva visszaküldetnek a fő városba és ott az Országos levéltárban örök emlékezetül megtartatnak.“ — Hoszsú vitatások után, mellyekben Svidzinski és Volovski Urak a törvényjavallatnak ékes és tüzes oltalmazásával magokat kiváltképpen megkülömböztették, némelly kifejezéseknek megváltoztatásával, a javallat 82 voksal (10 ellen) elfogadtatott és megerősített.

Varsó Febr. 10-kén. Generalissimus Radzivill tegnapelőtt estve általtévő főhadiszállását Varsóból Okunievbe (keletre a fő várostól Podlachiában); ugyan azon éjjel General Chlopicki is, kiről már néhány napok óta repesett a hír, hogy a tsatapiatzra elmenni akarátja, elútazott a táborhoz.

O l a s z O r s z á g.

Róma Febr. 9-dikén. Ő Szentsege XVI Gergely Pápa, (minthogy eddig csak Pap-Kardinál volt) Febr. 6-kán elsőben Püspökké felszenteltetett és azután szokott szertartással a Tiarával megkoronáztatott. Ezen ditső tzerimonianak látására temérdek sokaság gyült vala fel, és a Szent Atyát örömkialtásokkal idvezlette. Első tselekedete az új Pápanak a szegényebb sorsúaknak ügyefogyott állapotjáról való gondoskodás volt, kiknek sorsának könnyebbítésére igen szép és jöltévő rendeléseket tétetett. — Kardinál-Statutitoknokságra még nintszen senki nevezve.

A Bolognai Zendülésnek első híre tegnap előtt jött Rómába. Róma maga tsendes. A Frantzia Akademiának némelly nevendékjei tsintalan pajkossággal megakarták a Farsangi mulatságot zavarni, a miből igen kellemetlen

jelenések származhattak volna; de a Frantzia Követ megértvén a dolgot, az egyszeriben elnyomta.

Febr. 9-kén XVI Gergely egy Hirdetést botsátott Alattvalóihoz, mellyben sajnálja, hogy Pápaságának első pillantásait, éppen azon a napon, midőn az Apostoli korona fejére téteték, Birtokának némelly tartományiban háborgások és zendülések szomorítják; egyszersmind a botsátnak és engedelemnek szívreható szavaival fordulván az eltévelyedettekhez, a jóakarotnak és kegyelemnek nyilt karjai közzé hívja őket. —

A Majlandi Ujság Febr. 14-kéről írja: „Bolognában a legújabb tudósítások szerént az ideigleni Kormányzék külömbféle rendeléseket publikáltatott. Egyikben a fegyveres erőnek komandója egy 3 személyekből (Krabinski, Barbieri és Gandolfi) álló Választotságnak adatik, úgy mindazáltal, hogy Szükségnek idejében egyre bizattassék hármójok közzül. Egy másikban az eddigvaló Bataillon helyettegy egész regementnek állítása végeztetik; egy harmadikban a hivatalos petséteknek megváltoztatása parantsoltatik, egy negyedikben a Pápanak világi hatalma a Bolognai Statusban eltöröltetik.

Modena. A Hertzegnek eltávózása után, sok polgárok öszvegyülvén a város házánál egy ideigleni Kormányzékot állítottak, mellynek tagjai egy Dictator és három Consulok. Dictatorrá Prokator Nardi, és Consulokká Maranesi, Minghelli és Marchese Morano vagynak választva. Ez a választás Febr. 9-kén nyomtatott jelentések által kihirdtetett. (Dictator Nardi az Olasz Országi 790-diki Revolutiók idejében Pap volt, és akkor mint

tüzes védelmezője azoknak a Szabadság-fája alatt megházasodott.)

Párma. Febr. 12 kére virradó éjjel Pármában pártos lázadásoknak jelenségei látszottak. Az útszakon és közönséges helyeken gyülekezni és csoportozni kezdettek az emberek, a' nélkül mindazáltal, hogy ezen seregléseknek tulajdonképpen való tzelja magát nyilván kimutatná. Ezen környülállások között, és minthogy a' 12-iki nap is meglehetősen tsendességgel elfolyt, elvégezte magában Ő Felsege Mária Luiza Fő Hertzegaszszony, Párma-nak Hertzegaszszonya — kinek személye eránt még a' legzavarosabb villongások között is a' legnagyobb tisztelet mutattatott — hogy Pármából el nem távozik, reménylven, hogy jelenléte által a' további zenebonáknak kiütése meggátoltatik. De azonban a' szomszéd Reggio tartományból egy pártos csoport, a' legalsóbb népek seprejéből való, berohanván a' Pármai földre ezzel a' kiáltással: „Eljen a' Szabadság! Forgassatok fel mindent! Tsinálhattok mindent, a' mit akartok! Segítséünk Néktek bizonyos!” — megváltozott e' pillantástól fogva a' jelenés. A' zendülés Pármában erőt vett. A' Hertzegaszszony elütazásának, ki a' dolgoknak ezen helyzetetésében jónak vélte a' várost elhagyni, akadályok tétettek ellene. Új városi tisztség állittatott, és Nemzeti Garda pártos színekkel. Az újonnan tett tiszviselők több ízben kívántak Ő Fgehez a' Hertzeg-Aszszonyhoz bébotsáttatni; de Ő Felsege állhatatosan ellene szegezte magát e' szándéknak, megmondván, hogy a' Pártütöket egyáltalában meg nem fogja halgatni, és minden készületeket megtett elütazására; a' mi — mi nekutánna látnák a' pártosok, hogy a' fejedelemszszonynak állhatatos akarat-

ja ellensem mire nem mehetnek — Febr. 15-kén éjjeli 1 óraker akadályozatlan meg is lett. Ő Fge a' Hertzegaszszony reggeli 8 óra tájban Casal Maggioréba (a' Pó vize bal partján Lombardiában) szerentsésen elérkezett.

Piacenza és Quastalla az utolsó tudósításoknak eljövelekor tsendes volt, és e' két Hertzegségnek lakosi részt a' Pármai zendülésben nem vettek.

Frantzia Ország.

Páris Febr. 11-kén. Tegnapelőtt a' Királynak személyes előlülése alatt nagy Ministeri tanács-ülés tartatott, melly reggeli 3 óráig tartott. Ezen tanácskozásnak következése a' leve, hogy a' Király a' Belgiumi thronusnak elfogadását egyik fíjának sem engedi meg, mivel ő a' békességnek megmaradását tisztaszívből óhajlja.

Az Olasz Országi Zendüléseknek híre Febr. 9-kén jutott Párisba. Nevezetes dolog, hogy több Párisi Ujságok p. o. a' National, Messenger, Figaro, már Febr. 3 kán és 4-dikén (és így éppen azon a' napon midőn az Modenában ki ütött) ezeket a' történeteket megírták; mint a' mellyek vagy már megestek, vagy elmúlhatatlanul megfognának történni. — Most tehát már meg szabadabban kimondják némelly Párisi Ujságok a' mit e' felől tudtak: P. o. a' Globe így szöll Febr. 11-dikén „Elkészítettven egynehány hónap olta titkos társaságok által a' nép, most már több helyeken egyszerre kiütött a' revolutzio Olasz Országban. Modena függesztette ki legelőször a' szabadság zászlóját. Reggio, Bologna követték; a' Pápa Státusai felzendülnek. Minden intézetek megtétettek annak rende szerént.” — Az il-

Iyen nyiltszívűből eredt vallástételnek, ilyen szájából, valósággal hitelt lehet adni! —

Febr. 10-dikén a' Belgiumi Követésnek szerentseje vala a' Frantzia Királlyal és Kir. Familiával együtt ebédelni a' Palais-Royalban. Az asztal 42 személyre volt terítve.

A' hadi Minister Febr. 9-dikén a' Követek házában előnyújtott egy törvényjavallatot és monda: „Uraim! Azon hadi erősítések és sántzok, mellyek az Országnak némelly partjain névszerént Páris, Lyon és Soissons körül munkában vannak, nagyon éreztetik az Igazgatósézzel, melly szükséges legyen bizonyos változtatásokat tenni azokon a' Formalitásokon, mellyek a' Privát személyek jószágainak megszerzése módjáról a' törvényben kiszabva vagynak. Ezek a' Formalitások nagyon hosszak, a' mi a' környülállásoknak sürgetése a' hosszú várakozást tiltja. A' törvényjavallatnak, mellyet itten benyújtok, tzielja ezen Formalitásoknak megrövidítését tárgyazza.“ — A' törvényjavallat felolvasatott, és azután folytatta a' Ház a' Kösségek Organizatioját érdeklő tanácskozásait.

S v á j t z O r s z á g.

A' Szövetség gyűlése Lutzernában Jan. 29-kén elvégezte, hogy magát a' Basileai dolgokba közbevetvén, a' rendnek és tsendnek helyre állását segítse, és kieszközölje, hogy a' háborús készülétek 's mozgások tellyesen megszűnjenek, a' Consitutionnak megjavítását tzielzó munkák tsendességben végeztessenek, és azoknak, kik mátol fogva semmi törvénytelen lépésre nem ve-

temednek, Amnestia adattassék. — A' Basileaiak t. i. midőn a' minap az az Január. 17, 18 és követő napjaiban (M. K. 7 Szám. Jan. 25 kéről), azéllenek feltámadt falusiakat részszerént viszszaavernék és széljelüznék, részszerént magoknak megnyernék, a' helyett, hogy minden bizodalmatlanságnak elfojtására a' népnek Orvoslást ígérnének a' sérelmekről, és botsánatot hirdetnének a' vétségről, elkezdték a' lázzadás vezérit és fejeit üldözni és halálra keresni. Követeket küldöttek a' Szövetség-gyűléshez Lutzernába, azzal a' panaszszal, hogy a' szomszéd Kántonok a' lázzadás fejeit, kik hozzájuk futottak, ki adni nékiek nem akarják. Azonközben a' megtsendesedett faluk és helységek, látván a' nagy tömlöztözést, mellyet az ő el fogott vezéreiknek Basileában kiállaniok kell, újra felháborodtak; és őket úgy nézvén mint az ő jussaik oltalmazásának mártirjait, szabadításokra ismét fegyvert fogni készültek. A' háború a' két fél között e' szerént újonnan ki üto félben vagyon; a' minnek meggátlását tzielozza a' Szövetséggyűlésnek fent említett Végezése.

Vallis is, (melly Kánton eddig egy volt a' legtsendesebbek közzül) aligha fogja a' háborúságnak kiütését elkerülni. Martina chban és az ottani környékben nagyon szaporodnak a' Constitutionnak változtatását kívánó Kérölevélnek alólírásai. A' nagy tanács nem látszik hajlandónak e' változtatásnak akarására; 's könnyen megtörténhetik, hogy a' nép felzúdül 's lázzad ellene.

N é m e t O r s z á g.

Landau Jan. 28-kán. A' Német Szövetségnek Frankfuriból ide kiküldött Biztosai General Vol-zogen és General

neről Tegnagel Urak a' Várat, mint a' Szövetség Várat Jan. 27-kén általvették. Az 1815 Nov. 3-diki és 1816 April. 4-diki Tractatusok szerint Landau a' Német Szövetségnek várai közé (mint Luxemburg és Maintz) felvétetett, és ennek a' felvételnek következése volt a' tegnapi általadás. Egyébránt Landau a' Szövetségnek két másik várától annyiban különböző helyzetetésben vagyon, hogy reánézve, mint sajátjára nézve, Bavária megtartja fejedelmi jussát, és Örízetet is (nem a' Szövetség) rendel belé. Az általadás tzerimoniája annakokáért tsak abban állott, hogy a' Várnak kultsait a' Vár-kommandó a' Maximilián piatzán által nyújtotta a' Baváriai Kir. általadó Biztosoknak, ezek pedig a' Szövetség Biztosainak, kik azokat ismét hasonló rendben viszsza adták. A' vár bástyáin a' tzerimoniának innepe 101 ágyú lövésekkel jelentetett.

A' Szász Királyságban a' f.E. Mart. 1 napjára Országgyűlés hirdettetett.

A' Német Szövetségnek Hadi-Matrikulája, a' mult Esztendő végén tett változtatás szerint, most e' következő: „A' VIII dik tábor-Sereg a' Vürtembergi Királyi, a' Bádeni és Hassiai Nagyhercegi seregekből áll, öszveséggel 30,150 ember, úgymint 23,369 ember gyalogság, 4,308 ember lovasság és 2,473 ember Artilleria. — A' IX-dik táborsereg a' Szász Királyi, a' Hassiai Választó-fejedelmi és Nassaui Seregekből áll, öszveséggel 21,718 ember, kik között 17,425 ember gyalogság, 2525 lovasság és 1768 ember Artilleria. Luxemburgi Nagyhercegség ad 2556 embert. — A' X-dik táborsereg a' Hannoverai Királyi, Holstein-Lauenburgi, Meklenburg-Schverini, Meklenburg-Strelitzi, és Oldenburgi Nagyhercegi Seregekből áll, ide járúlván Lübeck,

Brema, és Hamburg szabad Városokéi is, öszveséggel 28,058 ember, kik között 22,217 ember gyalogság 3572 ember lovasság és 2249 ember Artilleria. — A' tartalék táborsereget 11,366 ember gyalogság teszi. Adják ezt Weimár, Altenburg, Koburg-Gotha, Anhalt-Dessau, Meiningen-Hildburghausen, Bernburg, Köthen, Schwarzburg-Sondershausen, Rudolstadt, Hohenzollern Hechingen, Liechtenstein, Hohenzollern-Siegmaringen, Valdek, Reuss az öregbik és ifjabbik Linca, Lippe, Schaumburg-Lippe, Hessen-Homburg, és Frankfurt szabad városa.

A' Münkheni Inland Febr. 13-káról írja: „Tudva lévő dolog, hogy Ő Fge a' Király, a' legújabb Országgyűlési Követválasztáskor, azok közül az 54 közönséges hivatalt viselő személyek közzül, kik Követekké elválasztattak, 5 től megtagadta engedelmét a' Követek Házába való menetelre. Ezt tselekedni a' Királynak jussa vagyon a' Tit. 1. §. 44. Pötlékvégzés X. szerint; és így midön Ő Fge azokat a' tisztviselőket, kikre a' felhozott § 44 alkalmaztathatik, a' Követek házába bé nem bocsátja egyebet nem tselekszik, hanem Constitutionalis jussával él, a' mint az a' megditsóült Királynak Max J ó'sefnek idejében is, az 1825-diki Követ választáskor történt. — Ő Felségéhez Előterjesztések jöttek ez eránt Nürnberg, Würzburg, és Bamberg Városokból, mellyekben az említett Városoknak sok száz lakosai a' Királytól az említett elhatározásnak visszavételét kérik. Válaszúl erre a' Király Würzburgba Fő Biztos és Elölülő Báró Zu-Rhein Urhoz egy írt, mellyben a' többek között a' következő hely jó cló: „En nyilván megparantsoltam, hogy gondoskodni kell róla, hogy a' választóknak szá-

badsága semmivel is meg ne szorittas-
sék vagy gátoltassék, és ez által tisz-
teltem népemnek Constitutionalis jus-
sát; de Nekem is Constitutionalis jus-
som vagy on reá, hogy Egyes szemé-
lyektől, kikre az X Pótlékvégzésnek
44 §-a alkalmaztathatik, az engedelmet
megtámadhatom az Országgyűlésbe va-
ló bemehetésre. Én éltem e' jussom-
mal, és megvárom, hogy az én népem
szinte úgy tisztelje az En jussomat, mint
En az övét tiszteltem. A' Constitutio-
tsak addig állhat fel, míg az Igazgatás
és a' nép költsönösen tisztelik egymás
jussait." — Hasonló értelmű levelet
küldött a' Király Norimbergába is, és
Bambergbe.

M a g y a r O r s z á g.

Nyitra, Febr. 15-dikán. Viszszade-
rülvén ama sok Népekre és Nemzetekre
nézve szerentsés Nap (Febr. 12), mel-
lyen I-ső Ferentz Ő Felsege, Európa
Békéltetője, kegyes Királyunk, született;
hogy illy nevezetes Napnak meginne-
lése annál tündöklőbben esnek ki,
Vurum Jó'sef Püspök Úr Ő Főméltó-
sága azt igen böltsen Innepre, t. i. a'
mindjárt következő Vasárnapra tevő
által. Ekkor ugyan Ő Főméltósága a'
Ts. Vármegye Rendjeinek és nagysoka-
ságú Népek jelenlétében nagy Misét
mond vala, hálával áldozván az Egek-
nek, hogy Ő Felsegét ekkorig épen
megtartották, és buzgón esedezvén to-
vábbi megtartásáért. E' háladás és buz-
góság után vígaság következék. T. i.
minden előkelő Uraságok 's az éppen
mostanság a' Katona Újontzak általvé-
telével itt foglalatoskodó Nemes és Vi-
téz Katona Tiszti Rend Ő Főméltóságá-
hoz ebedre hívatlak, hogy ezen nagy
örömmön együtt örüljenek, öszszetsapott
tele poharakat ürítgetvén számtalan El-
jen harsongások közt kegyes Királyaink

és Királynénk Ő Felsegeik és az egész
Felseges Uralkodó Ház hosszu és sze-
rentsés éltéért. Hogy pedig az örömmek
nemtsak a' bátyák közt lenne nesze:
taratzkok valának rendelve, mellyek
gyakor pattanásaikkal azt az egész kör-
nyéknek hírül adnák. — El nem hall-
gatható itten az: hogy a' többször tisz-
telt Főméltóság a' Vármegye Kór-Inté-
zetére 1000 ftot méltóztaték ajándékoz-
ni azon hozzáfüggesztéssel, hogy töb-
bet is lenne szándékában utóbb ajándé-
kozni. — A' Kegyelmeik Fő Ura tar-
tson illy nagy és ditső Fejedelmet, és
illy áldott és nagylelkű Áront az em-
beriség legfőbb javára és díszére sok
számos és boldog esztendőkre!!!

Lugosról. Ns Krassó V. gyéből. Febr.
15-dikán 1851.

A' mindeneket tudálatosan Mun-
kálkodónak gondviseléséből mar 59 évek
olta ditsőségesen uralkodó Első Ferentz
legkegyelmesb Apostoli Királyunk és
Királynénk — Febr. 3-án és 12-kén —
Születése napjainak itten Lugoson egész
ájtatossággal és valódi mélységes tiszte-
lettel történt innepléséről e' követke-
zendőket írhatjuk:

Már előbbi estve az 7 órai nagy
harang húzás által mindenki arra em-
lékeztetett, hogy hív alattalévőinek ből-
dagságait szünetnélkül eszközölni kívá-
nó, és óhajtásait nagy mértékben ki-
elégített Királyunknak és Királynénk-
nak hosszas jó egészségekért és az egész
Ausztriai ház' boldog Uralkodásáért az
Istennek buzgón könyörögjön — Telles
Honorisi Lovrentsits Ignácz első
Al-Ispány Ur pedig a' Ns Karokat és
RR. illendően meghívta, a' Kik is más
nap 9 órakor Nemzeti díszes öltözé-
ben számosan öszveseregelvén, és sze-
retve tisztelt Első Al-Ispány Ur vezér-
lése alatt, Minorita Szerzetbéli T. Hain

Maximilián által — az innepeknek tárgyatjaihoz erányzott magyar Prédikázió, és Qvárdián Rátvay Valerián által 10 óraker mondott nagy mise hallgatásra menvén, több jelenvolt ájtatos hívekkel együtt buzgón bémutatták saját esedezéseiket az Istenhez, egyszersmind az alább írt módon — Éltess'd Isten Királyunkat 's a't. elénekeltek — azon alkalommal Schneller Ezeredbéli katonaság, és a' Város részzeiről több jeles lövések tétettek. — Az ajtatosságnak vége lévén, tisztelt Al-Ispány Úr sokakat barátságosan megvendéglett: legelőbbször is Ő Felségének — Felséges Aszszonyunknak — ifjabb Királyunknak Ferdinándnak — Fges Nádorunknak — az egész Ausztriai háznak egészségekért, virágzásokért, és ditsőséges Uralkodásokért: — továbbá: egyenként az Egyházi 's Világi Főbb és fő Méltóságokban lévőknek is egészségekért 's hosszszas bődogságjokért egy egy tele poharatska jó bort kiürítvén — a' miket is nagy muzsika harsogás, mczsarak ropogási között sok éljen! kiáltás, és a' mindnyájoknak ábrázatokon ragyogó öröm nyilván tapasztalva követtek.

Végre: nevelte, és béfejezte ezen örvendetes napot az estvéli fényes kivilágosítás — számos, és mesterségesen készített koszorús virágokkal ékesítve szemlélt tántzos hely, és abban tartott külömbféle mulattság.

1.

Éltess'd Isten! Ferentz Királyt
legkegyelmesb Urunkat
tarts'd-meg soká Ferentz Királyt
a' mi bődogságunkat
Áraszsz'd bőven — Kegyelmednek
Reája — Forrásait
hogy lehessen Szent Fejének
enyhíteni gondjait.

2.

Nyújts béke páлма ágakat
Fegyveres Seregére.
Diadalmi Koszorúkat
koronázott Fejére
Magyar Ország' óltalmára
Órizz'd bölts Királyunkat
a' Ditső Haza' jóvára
Verd-le a' tsalárdokat.

3.

Engedd: tsendes békességben
uralkodni sokáig
a' mi Atyánk: és enyhében
hogy lássa végső áig
magzatjait ditsőségben
's élniek szerentsésen
Isten! tarts'd-meg egésségben
's áldás rajtok lehessen.

4.

Erössége a' Szt Hitnek
tartsa Fejedelmünket
ereje a' jó Törvénynek
védelmezzén bennünket
hogy a' Szt Korona alatt
Atyánknak szolgálhassunk
's több ezer Véd' Paizs alatt
bődogok maradhassunk.

5.

Végre: buzgón esedezünk
e' ditső Sztegyházba
Te előtted mi Istenünk
vedd-bé Menyországodba
a' mi Ferentz Királyunkat
ha ért Nesztori időket
Órizzed bődogságunkat
's tartsd meg mi Nemzetünket.

Miskólcz, Febr. 5-dikén. --
Zemplény Várm. Első Al-Ispánya Ts.
K. Kamarás Mélt. VajaiBáró Vay Mik-
lós Úr az Ujhelyben Jan- 24-kén tar-
tott Gyűlésben tette meg, Táblabíró
Tek. Szirmay Antal Urral, a' néhai
Udv. Tanátsos és nagyhasznú Író fájá-

val, Országgyűlési Követségek' viselése felől jelentését, 's ennek végével 1827 Octób. 15-d. ólta viselt Al-Ispányi hivatalától, közönségesen elismért nagy tulajdonainak ragyogtatásával bütsüt veve. Borsod Várm. Fő-Ispányi méltósága' Helytartójává Decemb. 30-dikán neveztetvén ki, más nap Golopi lakásában fogadta el az idvezlésére 's meghívására megjelent Kiküldöttséget; Febr. 2-kán pedig testvér öttének Mélt. B. Vay Lajos Urnak Al-Zsolczai lakásából vitetett be a' tiszteletére kinevezett újabb Küldöttség és a' szekere előtt, bár igen kemény hidegben, nagy számmal lovagló Bandérium által. Az ezt követő nap, Febr. 3-dikán, beült a' Kormányzékbe, 's Mélt. Kis-Zlatinai Durcsák János Püspök Egri Kis-Prépost Urnak kezébe tette le a' sok Vármegyékből öszszegyülekezett Rendek előtt a' hitet. Hallgatunk a' napnak igen nagy fényességei felől; de nem mellőzheljük el azon pillantás említését, midőn a' megköszöntő Fő-Notárius Tek. Palóczy László Ur említvén az Országgal egykorú Vay-ház örök díseit, a' nagy Vay Jó'sefet és testvérét. Generalis Báró Vay Miklóst, ennek özvegyét, az aszszonyi nemnek ritka díszét, Mélt. Báró Adelsheim Joanna Aszszonyt, a' Bádeni Nagy-Hertzezség' első tisztviselője férjfi-testvéreinek leányát, ki az Orosz Tsászárné 's a' néhai Svéd és mai Bajor özvegy Királynék társaságában, ezekkel együtt neveltetett, szólította meg. A' boldog anya 1802, April. 29-kén született fiját, a' palota'

galeriájáról nézte, kedves második fija' hitvesével, a' Cancellárius Gróf Telecki Sámuel nagyszépségű unokájával, és a' nagy Vay Jó'sef' menyével, Gróf Vay Abrahámnéval, kormányzékünkbe belépni. — Febr. 4-dikén az Országgyűlési két közönségesen tisztelt követ, Tek. Ragályi Tamás, és Lónyay László Urak, tették meg jelentéseiket, 's a' Rendek elragadtatott örömmel nézék, hogy harsogó javalásai alatt Borsodnak ez a' két tisztelt fija a' jelentés' végével egymást a' zöld esztal mellett barátságosan megölelték.

J e l e n t é s

az ÁRPÁDRA való Előfizetést szedő
TT. Urakhoz.

Bizodalmasan kéretnek az ezen Hős-költeményre való Előfizetést szedő Hazafiak, kik Előfizetőik' neveiket még velünk nem közölték, hogy azokat az alolírthoz Győrönáltal Pannónia hegyére mennél hamarább megküldeni ne terheltessenek; mivel azok a' Munka végén ki lesznek nyomtatva.

Szed er F á b i á n.

A' pénz folyamát Feburárius' 21-dikén
közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligázióji	881/6
Az 1820-béli sorsosok,	166 9/20
Az 1821-béli hasonlók,	114
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji,	49 for. kelték, mind Conv.
A' Bank-Aktziák kelték	957 for. ton
Conv. Pénzben.	

Másfél árkus Ujság, és az Országgyűlés Törvény tzikkelyeinek folytatása felárkuson.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)